

[Justitsministeren.]

at fremsætte forslag til lov om ændringer i borgerlig straffelov. (Konfiskation, fuldbyrdelse af frihedsstraf m. v.).

Lovforslaget, som i det væsentlige er i overensstemmelse med indstillinger, der er afgivet til justitsministeriet af det permanente straffelovråd, falder i tre afdelinger: for det første nye regler om konfiskation, for det andet ændringer i reglerne om fuldbyrdelse af fængselsstraf og visse andre strafferetlige retsfølger og for det tredje en række forskellige, gennemgående mindre vidtrækkende, ændringer i både lovens almindelige og dens specielle del.

Jeg skal knytte nogle bemærkninger til hver af disse tre dele af forslaget.

Reglerne om konfiskation findes i forslagets nr. 24. De er i overensstemmelse med et lovudkast, der indeholdes i straffelovrådets betænkning af 1964 om konfiskation, og som er udarbejdet efter forhandlinger i den nordiske strafferetskomité med delegerede fra de andre nordiske landes justitsministerier.

De gældende regler om konfiskation indeholdes dels i straffelovens § 77, dels i et meget stort antal specialbestemmelser i særlovgivningen.

Det foreslås nu at give straffelovens regler om konfiskation en sådan udformning, at de bliver egnede til anvendelse på praktisk taget alle lovgivningsområder. De mange nugældende konfiskationsregler i særlovgivningen vil således kunne ophæves, og lovforslag herom agtes da også fremsat i løbet af ganske kort tid. Ved således at samle konfiskationsreglerne i straffeloven opnås ikke alene en forenkling. Der kan på denne måde gives en mere udførlig regulering af problemerne vedrørende konfiskation og skabes et bedre grundlag for, at retspraksis på de forskellige områder kan udvikle sig efter fastere og mere ensartede retningslinjer.

De nye regler regulerer navnlig spørgsmålene om, hvad der kan konfiskeres, under hvilke betingelser konfiskation kan ske, og hos hvem der kan konfiskeres.

Reglerne hjemler for det første konfiskation af udbyttet ved en strafbar handling, og her foreslås ingen særlige begrænsninger;

at en lovovertræder ikke bør bevare udbyttet af en overtrædelse, er en selvfølge.

For det andet hjemles der en vis adgang til konfiskation af 1) genstande, der har været brugt eller bestemt til at bruges ved en strafbar handling, 2) genstande, der er frembragt ved en strafbar handling, og 3) genstande, med hensyn til hvilke der i øvrigt er begået en strafbar handling, f. eks. ulovligt erhvervede ting. Konfiskation af disse sidstnævnte genstande er ikke omfattet af den gældende bestemmelse i § 77, men derimod af en række bestemmelser i særlovgivningen. Ved ændringen på dette punkt tilsigtes ingen udvidet anvendelse af konfiskation; meningen med at overføre konfiskationshjemmelen til straffeloven er at undergive konfiskationen de begrænsninger, som jeg om lidt skal omtale, og at sikre, at den sker efter mere ensartede principper.

Medens der hjemles en almindelig adgang til konfiskation af udbyttet ved strafbare handlinger, er der med hensyn til konfiskation af andre genstande foreslået en begrænsning, således at konfiskation kun kan ske, såfremt det må anses for påkrævet for at forebygge yderligere lovovertrædelser, eller særlige omstændigheder i øvrigt taler derfor. Som anført af straffelovrådet er formålet med denne bestemmelse at give udtryk for, at genstandskonfiskation ikke bør ske rutinemæssigt; bestemmelsen indeholder en opfordring til domstolene om i det enkelte tilfælde at foretage en prøvelse af, om konfiskationen tjener et væsentligt kriminalpolitisk formål, som bør forfølges på denne måde. Den klareste begrundelse for genstandskonfiskation foreligger naturligvis, når konfiskationen er nødvendig for at forebygge, at gerningsmanden fortsætter sin strafbare virksomhed; konfiskationen vil her typisk angå et redskab, han har brugt til en lovovertrædelse, eller en ting, han ulovligt har erhvervet, og som han må forventes at ville bruge eller afhænde på ulovlig måde. Men også andre omstændigheder kan tilsige en genstandskonfiskation. Jeg skal imidlertid ikke gå i enkeltheder med hensyn til dette spørgsmål.

I overensstemmelse med visse regler i særlovgivningen, men som en nydannelse i forhold til de gældende regler i straffelovens